

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 14. marts 2017 — A, B, C, D mod Minister van Buitenlandse Zaken (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene)

(Sag C-158/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) — specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme — fælles holdning 2001/931/FUSP — rammeafgørelse 2002/475/RIA — forordning (EF) nr. 2580/2001 — artikel 2, stk. 3 — opførelse af organisationen »De Tamilske Tigre (LTTE)« på listen over personer, grupper og enheder, som er involveret i terrorhandlinger — præjudicielt spørgsmål vedrørende gyldigheden af denne opførelse — overensstemmelse med humanitær folkeret — begrebet »terrorhandling« — de væbnede styrkers aktiviteter under en væbnet konflikt)

(2017/C 151/02)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: A, B, C, D

Sagsøgt: Minister van Buitenlandse Zaken

Konklusion

- 1) Det er ikke åbenbart — som omhandlet i den retspraksis, der er støttet på dom af 9. marts 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90), og af 15. februar 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101) — at annullationssøgsmål anlagt ved Retten af personer, der befinder sig i en situation svarende til situationen for sagsøgerne i hovedsagen, til prøvelse af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 610/2010 af 12. juli 2010 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning nr. 2580/2001 og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1285/2009 eller til prøvelse af de forud for denne gennemførelsesforordning vedtagne EU-retsakter vedrørende opførelsen af enheden »De Tamilske Tigre (LTTE)« på listen i artikel 2, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27. december 2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme, ville have kunnet antages til realitetsbehandling.

- 2) I det Rådets fælles holdning 2001/931/FUSP af 27. december 2001 om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme og forordning nr. 2580/2001 ikke er til hinder for, at aktiviteter, som væbnede styrker udfører under væbnede konflikter som defineret i humanitær folkeret, udgør »terrorhandlinger« i disse EU-retsakters forstand, berører den omstændighed, at de aktiviteter, som enheden »De Tamilske Tigre (LTTE)« udfører, kan udgøre sådanne aktiviteter, ikke gyldigheden af gennemførelsesforordning nr. 610/2010 eller af de forud for denne gennemførelsesforordning vedtagne EU-retsakter vedrørende den opførelse, der er omhandlet i denne domskonklusions punkt 1.

⁽¹⁾ EUT C 194 af 24.6.2016.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 15. marts 2017 — Samira Achbita og Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding mod G4S Secure Solutions NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie — Belgien)

(Sag C-157/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2000/78/EF — ligebehandling — forskelsbehandling på grund af religion eller tro — en virksomheds interne regelsæt, der forbyder arbejdstagerne at bære synlige symboler af politisk, filosofisk eller religiøs karakter på arbejdspladsen — direkte forskelsbehandling — foreligger ikke — indirekte forskelsbehandling — forbud til en arbejdstager om ikke at bære islamisk hovedtørklæde)

(2017/C 151/03)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Samira Achbita og Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding

Sagsøgt: G4S Secure Solutions NV

Konklusion

Artikel 2, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at det forbud mod at bære islamisk hovedtørklæde, der følger af en intern regel i en privat virksomhed, som forbyder personalet at bære synlige politiske, filosofiske eller religiøse symboler på arbejdspladsen, ikke udgør direkte forskelsbehandling på grund af religion eller tro som omhandlet i dette direktiv.

En sådan intern regel i en privat virksomhed kan derimod udgøre indirekte forskelsbehandling som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra b), i direktiv 2000/78, såfremt det fastslås, at den tilsyneladende neutrale forpligtelse, som fastsættes heri, reelt medfører, at personer med en bestemt religion eller tro stilles særlig ufordelagtigt, medmindre den pågældende regel er objektivt begrundet i et legitimt mål, såsom den af arbejdsgiveren forfulgte politik i forholdet til kunderne om politisk, filosofisk og religiøs neutralitet, og midlerne til at opfylde dette mål er hensigtsmæssige og nødvendige, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 205 af 22.6.2015.